

стеми на нѣкои ленивци и шарлатани, или се критикуватъ народни суевѣрия и отживѣли, твърде вредни предания. Многогодишната опитностъ доказва, че народи, които не сѫ се осмѣли да промѣнятъ ни една точка отъ старитѣ си навици и понятия, сѫ станали роби и играчка на други народи, — на ония, които сѫ взели за основа на своето обществено подобрене и щастие физическия и нравствения култъ на човѣка, съ неговото подобрене. Това е единственото срѣдство за човѣшкия родъ да стигне до целъта си, къмъ която отъ самата природа е предназначенъ да се стреми“.

Още въ 1835 г., преди да е ходилъ повторно въ Гърция и да е следвалъ въ университета, той развива въ писмо до Априлова сѫщите основни мисли върху цель на човѣка и путь на националното въздигане. Възставайки противъ ограниченитѣ или невежи учители, „достойни за проклятие на вѣка“, които поддържатъ ръждиви суевѣрия и лъжливи софизми, той поставя като задача на новото българско училище, основано отъ Априлова: да създаде „новъ животъ, новъ по-гледъ върху нѣщата“, да постигне „разумно развитие и целе сходна насока на умственитѣ и тѣлесни сили“, т. е. „самосъхранение и благоденствие на човѣка“. Тази философия, продължава Селимински, има за материалъ ума, за орждие наукитѣ, за цель — щастието“. И тя се прилага, близко до България, отъ ония родолюбиви учители като Корай, които нанасятъ ударъ на старата школа, сънейната тѣла софистика. Вѣкове наредъ тая школна софистика е „затѣмнявала истината и отклонявала човѣка отъ естественото му предназначение, извращавайки ума му и правейки го врагъ на себе си и на човѣшкото общество“.

Идеята за естественото предназначение на човѣка и за щастието, като цель на личното и общественото развитие, е подсказана на Селимински отъ философията на древнитѣ. И Платонъ, и Аристотель, и стоиците съглеждатъ смисъла на живота — въ щастието или блаженството (*εὐδαίμονία*), както то се постига чрезъ разумъ и добродетели и както то отговаря на природнитѣ закони. Тѣкмо по силата на влѣченията и на разума си, като принципи на самосъхранението, човѣкъ се стреми къмъ задоволство и съвѣршенство,